

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 575

гр. Враца, 30.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на тридесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
в присъствието на прокурора К. Мл. Т.
като разгледа докладваното от Петя П. Вълчева-Чукачева Частно
наказателно дело № 20231400200736 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от С. Ш. М., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства– становище от началника на Затвора гр. Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

Л.св. М. е декларирал, че не желае да му бъде назначаван служебен защитник.

В съдебно заседание, осъденият М. участва чрез видеоконферентна връзка, като поддържа молбата с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр. Враца изразява становище за неоснователност на молбата, като излага съображения, че осъдения с поведението си не е дал доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпения остатък от това наказание.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата, с оглед на което прави искане същата да не бъде уважавана.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С определение, постановено по НОХД № 3102/2023г. по описа на РС Пловдив е одобрено споразумение, с което на С. М. е определено наказание от 8 месеца „лишаване от свобода“, за престъпление по чл.343б, ал.1 НК. От 06.06.2023 г. л.св. М. е започнал да изтърпява наказанието, като към настоящият момент е изтърпял фактически 4 месеца и 24 дни, като от работа му се зачитат 27 дни и от предварителен арест 1 ден или общо изтърпяната част е 5 месеца и 22 дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 2 месеца и 8 дни.

При това положение, съдът намира, че осъденият С. М. е изтърпял фактически по- голямата част от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1 НК.

От приложения доклад за оценка на риска и вреди, изискуем съгласно чл. 155 ЗИНЗС е видно, че при първоначалната оценка на риска от вреди е отчетен среден риск от рецидив- 44 точки. Дефицитните зони, които се маркират са: *Нагласи* - с утвърждаващи се криминални нагласи, липсва изцяло критично отношение към деянието, с лабилна мотивация за промяна след освобождаване; *Начин на живот и обкръжение* - лесно податлив на негативно влияние, склонен към необмислено и рисково поведение; *Злоупотреба с алкохол* - честа употреба на алкохол при живота на свобода, не осъзнава негативните последици и връзката с извършените престъпления; *Умения за мислене* - не разпознава голяма част от проблемите си и не може да дефинира ясно стъпките, които трябва да предприеме за разрешаването им. Действа необмислено, с ригидни мисловни модели.

Рискът от вреди за служителите и останалите лишени от свобода е с ниски стойности. На този етап не е демонстрирал непристойно отношение към служителите и останалите осъдени лица. Има нагласи за безпроблемен престой. Не проявява дискриминационни нагласи към малцинствените групи в затвора. Рискът от суицид и самоувреждане е с ниски стойности към

момента. Не споделя за суицидни мисли и автоагресивни проявя, които да са индикация за подобен тип поведение в затвора.

Рискът от бягство или укривателство е нисък. Това обстоятелство се извежда от липсата в криминалната история на л. св. М. на присъди за бягство или информация за опити за бягство. Рискът от вреди за обществото след изтърпяване на наказанието е със средни стойности. Аргумент в тази насока е криминалното минало на л. св. М., както и настоящото деяние. Лишеният от свобода е осъждан три пъти за шофиране след употреба на алкохол, с което доказва системно несъобразяване със законови норми. Рискът е насочен към всички участници в пътното движение. Злоупотребата с алкохол е отключващ фактор за извършване на нови правонарушения, както и за ескалирането им.

В първоначалния план са заложени следните цели: Подобряване на уменията за разпознаване на проблемите и формиране на ясни и реалистични цели в живота; Да признае и приеме вредното влияние на алкохола и последствията от него, довели до престъпните му действия и застрашаване на живота на околните. Разпознаване на проблемите. Осъзнаване на причините довели до правонарушението; Спазване на законовите и режимни изисквания.

Не е изготвяна междинна оценка, тъй като методиката за оценка на риска не изисква такава, а първоначално изготвената от 15.06.2023г. е актуална.

В доклада по чл.155 от ЗИНЗС е уточнено, че в условията на МЛС за изтеклия период от изтърпяване на присъдата, рискът от рецидив се запазва непроменен, рискът от вреди запазва стойностите си за всички категории. Л.св.М. постъпва в Затвора Враца на 06.06.2023г., като в периода 12.07 - 06.09.2023г. е назначен на работа на основание чл. 80 от ЗИНЗС, като чистач на етажа. Считано от 07.09.2023г. е назначен на работа на основание чл. 80 от ЗИНЗС като чистач в СУ „Мито Орозов“ към Затвора Враца и до момента се справя добре с изпълнението на възложените му задачи. Не е заявявал желание за включване в лектория „Християнски ценности“. Участвал е в турнир по футбол през месец юли 2023г. В периода 18.07 - 09.08.2023г. преминава квалификационен курс: Професия "Помощник в строителството“, специалност „Основни довършителни работи“. Включен е в корекционна програма „Формиране на умения за безопасно шофиране у осъдени по чл. 343б от НК“, която се провежда в периода 02.10-11.10.2023г., чрез

депозирана от него молба с рег.№ 8089/25.09.2023г. Л.св. М. е наказван веднъж със Заповед №2799/01.09.2023г. за нарушение на разпоредбата на чл. 96, т.3 и т.4 от ЗИНЗС. Не е награждаван, поради липса на предпоставки за това.

Според затворническата администрация л.св. М. декларира положително отношение към плана на присъдата, изготвен на 23.06.2023г. Съгласен е със заложените цели и задачи в него, но има неизпълнена конкретна цел, а именно недопускането на дисциплинарно нарушение. По отношение на извършеното правонарушение при л.св. М. липсва изцяло критично отношение, липсва и мотивация за промяна след освобождаването. Многократните осъждания за престъпления по чл.343б, ал.2 от НК сочат на сериозен обществен проблем в лицето на л.св. М., поради факта, че продължава противоправното си поведение. Налице са самооправдателни нагласи, липса на сензитивност и омаловажаване на престъплението. Л.св. М. демонстрира желание за включване в програми, курсове и подава заявления за различни свободни работни места само с цел да намали престоя си, а не защото осъзнава допуснатите грешки и иска да се поправи. Активността, която проявява е избирателна, за неща които ще му бъдат от полза за евентуално условно предсрочно освобождаване, зачитане на работни дни. Рискът от вреди за обществото е свързан с трайно формираните криминални нагласи.

Отбелязано е в доклада по чл.155 от ЗИНЗС, че социалните контакти с близките на л.св. М. са съхранени, по време на престоя си в затвора получава материална подкрепа от тях, провежда чести свиждания. Ресурсите му са трудоспособната му възраст, изградените трудови навици и подкрепата която получава от близките си.

Становището на затворническата администрация е, че на този етап не са налице убедителни доказателства за неговото реално поправяне и превъзпитание, поради което индивидуалната работа с него трябва да продължи в посока създаване на безопасни умения за шофиране, повишаване степента на отговорност за поведението и формиране на гъвкав модел на мислене, водещ до намаляване вероятността от извършване на повторно престъпление. Счита се за удачно, съгласно чл. 157а от ЗИНЗС включването му в програма „Подготовка за живот на свобода“, която ще го запознае с

предлаганите възможности от държавните институции за по-пълноценна ресоциализация. Същата дава възможност и за изготвяне на план „моите първи стъпки на свобода“, в който л. св. сам формулира своите краткосрочни цели.

В обобщение затворническата администрация счита, че в бъдеще следва да продължи да се оказва възпитателно въздействие, което би довело не само до външно съобразяване с правилата и ограниченията в затвора, а и до вътрешни убеждения: осъзнаване на причините довели до престъплението, нанесените вреди, разбирането на преживяванията на жертвата и нейните близки, намиране на алтернативни и адекватни начини за решаване на проблеми, конфликтни ситуации и други определени в чл. 36, ал.1 от НК.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.439а, ал.1 НПК, обстоятелствата, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието са доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополezni прояви.

В разпоредбата на ал.2 на чл.439а НПК изрично с е предвижда, че доказателствата за поправянето се установяват от оценката за осъдения по чл.155 ЗИНЗС и от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон. Прочита на приложените по делото доказателства и най-вече на доклада по чл.155 ЗИНЗС, изготвен от компетентно длъжностно лице– ИСДВР, сочи че не са налице данни за окончателна положителна промяна у л.св. М..

В случая, от данните по делото е видно, че не са налице и двете законови предпоставки за УПО, а именно М. е изтърпял фактически по-голямата част от наложеното му наказание, но същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Индивидуално-корекционната работа със същия следва да продължи в насока осъзнаване на причините довели до престъплението, нанесените вреди, разбирането на преживяванията на жертвата и нейните близки, намиране на алтернативни и адекватни начини за решаване на проблеми, конфликтни ситуации и други. Всичко това е основание да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание. Съдът намира за основателни доводите на затворническата

администрация, че е препоръчително процеса на ресоциализация на л.св. М. да продължи в условията на затвора за изпълнение на плана на присъдата в пълен обем.

Съгласно императивната норма на закона осъденият не може да подаде нова молба за УПО преди изтичане на 6-месечен срок от постановяване на настоящето определение.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал.1 НК,
Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения С. Ш. М., роден на *** в с. ***, общ. Бяла Слатина, с постоянен адрес с. ***, общ. Бяла Слатина обл. Враца, ***, ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на неизтърпяната част на определеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 8 месеца, с остатък от 2/два/ месеца и 8/осем/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението да се изпрати на л.св.М., а на Затвора гр. Враца след влизането му в сила.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____